

l'Associació Cultural de Granollers. El senyor Canal des d'un primer moment ja va presidir la comissió encarregada de redactar els estatuts i, seguidament, va assumir la presidència de l'Associació, tot i que ell s'afanya a afirmar que: Això no vol dir res, la presidència —un primus inter pares— no era cap qüestió excessivament important, hi havia una Junta molt maca i ho fèiem una mica entre tots, encara que el qui tenia més feina era el secretari. Cada any les modificacions de la Junta eren de poca gent. No hi havia una renovació total, anàvem continuant els mateixos fins l'any 1954 que vam plegar tots... bé, però d'això ja en parlarem més endavant.

Com dèiem, un dels motius de la creació de l'Associació Cultural fou intentar impulsar la cultura catalana i sota aquesta premissa i tot pensant el que hom va dir "de no posar-te límits, que ja te'ls posaran", es va decidir publicar el programa del primer acte que feia l'Associació Cultural en català. El debut va ser amb una conferència d'Antoni Oriol i Anguera sobre "La crisi actual" (1947), però deixem que Pere Canal ens expliqui com va acabar tot allò: És simple, ens va cridar el "Comandante de l'Exèrcit", llavors hi havia tropa a Granollers, i ens va prohibir la publicació de qualsevol altra cosa en català. El segon programa ja va ser en castellà.

Durant aquests primers anys de funcionament de l'Associació Cultural es van fer diverses activitats: conferències, concerts, teatre, cinema i algun curset. També cal destacar la presentació a Granollers, l'any 1949, de l'Orquestra Municipal de Barcelona el dia de l'Ascensió i, el 1950, la celebració d'uns Jocs Florals.

El Centre d'Estudis

Per altra banda —i no com a actes puntuals sinó com a realitzacions més complexes— cal destacar la creació, l'any 51, del Centre d'Estudis, la reconstrucció de l'església de Sant Francesc i la seva reconversió en sala de cultura i el malaguanyat intent de publicar "Revista de Granollers". Però anem per parts, senyor Canal què ens pot explicar del Centre d'Estudis?

Això ho vam fer una mica d'acord amb el Museu de Granollers, ja que nosaltres fèiem les reunions allà i el conservador del Museu —l'Antoni Jonch— era de l'Associació. S'ha de dir que aquest Centre va fer una tasca molt interessant, tot i que sap greu que en l'actualitat no s'hagi anat renovant amb noves aportacions de gent jove.

L'actual sala de Sant Francesc era una església que amb la guerra havia quedat derruïda i davant d'això els membres de l'Associació Cultural se'ls va acudir habilitar aquest edifici per a sala d'actes, però les coses es van precipitar davant unes declaracions de l'Ajuntament que parlaven del projecte d'enderrocar-lo i fer-hi una plaça... potser hagués estat bé, però ens va semblar que seria una llàstima que es perdés aquest edifici davant la manca de locals públics que hi ha hagut tradicionalment a Granollers. Llavors vam parlar amb el senyor Pere Maspons i Camarasa —un granollerí que havia fet fortuna a Amèrica— el qual va veure interessant el projecte i va estar disposat a posar-hi uns diners per fer la reconstrucció. A continua-